



60-річчя члена-кореспондента НАН України А.В. РУДЕНКА

Провідний український кардіохірург, доктор медичних наук (1996), професор (2006), лауреат Державної премії України (2005), заслужений діяч науки і техніки України (2008), член-кореспондент НАН України (2009) **Анатолій Вікторович Руденко** народився 1 січня 1955 р. У 1977 р. закінчив Київський медичний інститут ім. О.О. Богомольця. З 1978 р. працював у клініці серцевої хірургії Київського НДІ туберкульозу і грудної хірургії ім. Ф.Г. Яновського, яку в 1983 р. було реорганізовано в Національний інститут серцево-судинної хірургії ім. М.М. Амосова, де з 1999 р. він очолює відділення хірургічного лікування ішемічної хвороби серця.

Учень М.М. Амосова і Г.В. Книшова, Анатолій Вікторович Руденко успішно розробляє і вдосконалює найперспективніші напрями кардіохірургії. Він встановив показання та протипоказання до хірургічного лікування інфекційного ендокардиту, запропонував і впровадив нові хірургічні методики лікування, у тому числі клапанозберігаючі операції, що дозволило досягти найкращих у світі результатів при цій надзвичайно складній патології. Створено методику штучного підвищення температури тіла пацієнта, розкрито її роль як пускового механізму стимуляції імунітету. Розроблення та впровадження методів хірургічного лікування інфекційного ендокардиту дало змогу зменшити частоту рецидивів цього захворювання у 5 разів.

Реалізовано на практиці нові високотехнологічні методи лікування ішемічної хвороби серця, а саме операції аортокоронарного шунтування на працюючому серці (без штучного кровообігу). Кількість операцій аортокоронарного шунтування в Інституті збільшилася в 7 разів, а післяопераційна летальність зменшилася більш ніж у 10 разів — до 0,5 %. Розроблено метод корекції аневризми лівого шлуночка при хронічній ішемічній хворобі серця, що дозволило знизити летальність до 1,4 %. Особливу увагу А.В. Руденко приділяє хірургічному лікуванню ішемічної хвороби серця у хворих на цукровий діабет. Завдяки запропонованій новітній методиці операцій летальність у цій групі пацієнтів останнім часом є практично нульовою.